

A legdinamikusabban cselekvő Isten

Pál, Efezusban találkozik néhány tanítvánnyal, akik azt mondják neki: *„Még csak azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek”*. A kétezer évvel ezelőtti keresztények tudatlansága nem csak az első időket jellemezte. Ma is sok keresztény van, aki nem tudja, hogy ki a Szentlélek. Egyesek azt gondolják: Jól megvagyok az Atyával és a Fiúval, mert az Atyához imádkozom a Miatyánkban, amikor áldozom, a Fiúval találkozok, de nem tudok mit kezdeni a Szentlélekkel. Van, aki a Szentlelket olyan galambnak képzeli, aki hét ajándékot hoz nekünk. Nem csoda, ha a Szentlélek az utolsó helyen áll az életükben. Miközben a Szentlélek bennünk, a legdinamikusabban cselekvő Isten. Ő az, aki eszükbe juttatja mindazt, amit Jézustól hallottunk.

Mennyi mindenre kell emlékeztetni minket: honnan jöttünk, hova tart az életünk, miért élünk, mi a küldetésünk a világban és az egyházban, hogyan imádkozzunk, mit kérjünk, mit tegyünk, mi az Isten akarata? Kérdések sora, amelyre a Szentlélek nélkül nincs jó válaszunk. *„Emlékezzetek atyáitokra a hitben”, „emlékezzetek hitetek első napjaira és arra, hogy milyen bátrak voltatok.”* A szívünk mélyén fakadt emlékezet a Szentlélek kegyelme.

A mi Istenünk velünk együtt halad élet utunkon, velünk együtt jár. Engedjük, hogy a Szentlélek szüntelenül emlékeztessen a bennünk élő, a minket tanító és üdvözítő Jézusra, a minket újra és újra visszafogadó és végtelenül szerető Atyára.

Horváth Imre soproni városplébános